

Usypianie młodocianego sandacza (*Sander lucioperca*) w roztworze MS-222

Maciej Rożyński¹, Zdzisław Zakęś¹, Marek Hopko¹, Konrad Stawecki²

¹Zakład Akwakultury, Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie

²Zakład Ichtiologii, Hydrobiologii i Ekologii Wód, Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie

Celem badań było określenie optymalnego stężenia MS-222 dla młodocianego sandacza. Badaniami objęto trzy grupy wielkości sandacza (masa ciała (m.c.) $8,6 \pm 1,3$ g (m.c. < 10 g); $15,7 \pm 2,7$ g (m.c. 10-40 g); $52,9 \pm 6,0$ g (m.c. > 40 g) w wodnym roztworze MS-222 o trzech stężeniach (50, 100, 150 mg l⁻¹), w dwóch temperaturach wody (20 lub 23°C). Wykazano, że optymalne stężenie MS-222 zależy w dużym stopniu od wielkości sandacza poddawanego indukcji znieczulenia ogólnego oraz od temperatury wody. Dla ryb o m.c. < 10 g zalecanym stężeniem jest 100 mg l⁻¹. W przypadku ryb o m.c. z przedziału 10-40 g, przy temperaturze kąpieli 20°C, bezpieczne stężenie MS-222 mieści się w zakresie od 100 do 150 mg l⁻¹. Natomiast w temperaturze 23°C rekomendować należy stężenie 100 mg l⁻¹. Podobnie u ryb większych, tj. o m.c. > 40 g, w temperaturze 20°C, optymalne stężenie MS-222 mieści się w przedziale 100-150 mg l⁻¹. Z kolei w 23°C wynosi ono 100 mg l⁻¹. W temperaturach sięgających 23°C, u wszystkich badanych grup wielkości sandacza, zalecać należy stosowanie stężenia 100 mg l⁻¹, ponieważ wyższe stężenia mogą okazać się letalne.